

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/149/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317211886
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2317211886.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s. r. o., so sídlom Martinčekova 13, Bratislava, proti žalovanému: I. S., nar. X.XX.XXXX, bytom Z. XX/X, W., o zaplatenie 613,42 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 22. marca 2018, č.k. 17C/29/2017-50, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **r u š í a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že nepochybuje nárok žalobcu na zaplatenie úveru, avšak z podanej žaloby, ako aj z priložených listinných dôkazov súd nemohol preskúmať dôvodnosť žalovanej sumy. Na základe tvrdení uvedených v žalobe a priložených listinných dôkazov súd nemal za preukázané tvrdenia žalobcu, skutkové tvrdenia sú nedostatočné, žalobný petit je nedostatočne skutkovo odôvodnený a vôbec nie je preukázaný. Súdu nie je zrejmé, kedy a koľko žalovaný plnil, nakoľko takýto dôkaz sa v spise nenachádza, resp. nachádza sa tzv. aktuálny stav účtu zo dňa 25.7.2011, na ktorého prvej strane je uvedené, že žalovaný splatil 382,40 eur, na druhej strane tohto výpisu sú však uvedené splátky žalovaného s konkrétnym dátumom a výškou splátky a z týchto údajov vyplýva, že žalovaný mal splatiť až 769,93 eur. Preto tento dôkaz je zmätočný. Ďalšou podstatnou skutočnosťou je, že žalobca nepreukázal aktívnu vecnú legitimáciu na podanie žaloby, keď do spisu doložil len zmluvy o postúpení pohľadávok pod č. 3 a 4, prvé dve zmluvy nedoložil. Navyše k doloženým zmluvám neboli pripojené prílohy, teda súd nemohol preskúmať, či skutočne pohľadávka voči žalovanému bola predmetom postúpenia. Žalobca musí jasne a nepochybne preukázať vyššie spochybnené skutkové tvrdenia a potom aj skutočnú výšku neuhradenej sumy a jeho príslušenstva. Súd spochybuje ako dôkaz aj predloženú úverovú zmluvu, nakoľko táto nie je označená číslom, ako to žalobca uvádza v žalobe, preto nie je zrejmé, že sa jedná o žalovaný úver ako ani to, že práve táto pohľadávka bola postúpená. Aj predloženie ďalšieho dôkazu - všeobecných podmienok súd hodnotí ako čisto formálne, nakoľko táto listina je absolútne nečitateľná pre zvolenú veľkosť písma. Aktívnou vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6.2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009). Vzhľadom na uvedené vyplýva, že žalobca neunesol bremeno tvrdenia a v dôsledku toho ani bremeno dôkazu, čo bolo jeho povinnosťou podľa § 150 CSP, preto súd musel žalobu zamietnuť v plnom rozsahu. Bez ohľadu na

procesný postup súdu podľa § 177 ods. 2 psím. a) CSP nemohlo dôjsť k odňatiu možnosti konať pred súdom, nakoľko § 150 CSP, t. j. unesenie dôkazného bremena, je potrebné naplniť už pri podávaní žaloby. Nemôže sa jednať ani o prekvapivé rozhodnutie, nakoľko súd v tejto veci už rozhodoval aj o návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, v ktorom taktiež uviedol pochybnosti o aktívnej vecnej legitímácii žalobcu. Napriek tomu ich žalobca neodstránil. O nároku žalovaného na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, pričom žalovaný bol v konaní plne úspešný. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t. j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Oslobodenie od povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane nie je možné. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalovaný bol v konaní plne úspešný, avšak žiadne trovy konania mu nevznikli, preto mu ich náhradu súd nepriznal.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne napadnutý rozsudok zmeniť, žalobe vyhovieť a žalovanému uložiť zaplatiť náhradu trov konania, vrátane trov právneho zastúpenia. Poukázal na to, že nemal možnosť sa procesne v konaní brániť, keď súd svojim postupom mu znemožnil účasť na konaní a bez toho, aby ho oboznámil o výsledku predbežného právneho posúdenia, jeho žalobu zamietol. Ak mal súd za to, že v prejednávanej veci je spornou aj otázka platného uzavretia zmluvy o úvere, podľa názoru odvolateľa mal postupovať v zmysle § 129 CSP a vyzvať ho na odstránenie takej vady podania. Súd rovnako mohol za účelom rýchleho a hospodárneho konania ho vyzvať podľa § 157 CSP, aby sa vyjadril k predbežnému právnomu posúdeniu veci o neuzatvorení zmluvy o úvere, ktoré viedlo k zamietnutiu žaloby ako celku. Namietol tiež, že súd nevytýčil termín predbežného prejednávania sporu podľa § 168 CSP. V neposlednom rade mohol súd vo veci vytyčiť pojednávanie, čo tiež neurobil a týmto svojim postupom mu absolútne odňal možnosť konať pred súdom a vôbec poznať právne posúdenie veci, s ktorým sa oboznámil až na základe doručeného prekvapivého rozsudku vo veci samej. Mal za to, že takýto postup súdu nie je v súlade so zásadami účelnosti a hospodárnosti konania a nastáva situácia, kedy jedinou možnosťou procesnej obrany je právo podať odvolanie, čím sa de facto prenáša úloha súdu prvej inštancie na druhej inštancie, čo nie je žiaduce. Uviedol, že už v podanej žalobe poukázal na listinu „aktuálny stav úveru“, v zmysle ktorého pod položkou „zaplatené splátky“ na prvej strane sa uvádzajú všetky platby, ktoré boli uhradené žalovaným. Na prvej strane listiny „aktuálny stav úveru“ pod položkou „celková istina“ sa nachádza suma vo výške 613,42 eur, pričom ide o sumu, ktorú právny predchodca žalobcu vypočítal v zmysle započítania jednotlivých platieb uvedených pod položkou „zaplatené splátky“. K posúdeniu otázky uzatvorených zmlúv o postúpení pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu voči žalovanému uviedol, že Poštová banka, a. s. ako postupca uzatvorila zmluvu o postúpení pohľadávok s obchodnou spoločnosťou BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED ako postupníkom, a to dňa 15.12.2010. Následne táto spoločnosť ako postupca uzatvorila zmluvu o postúpení pohľadávok so spoločnosťou PRO CIVITAS, s. r. o. ako postupníkom dňa 24.02.2011. Ďalej spoločnosť PRO CIVITAS, s. r. o. ako postupca uzatvorila zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 15.12.2014 so spoločnosťou BENCONT INVESTMENTS, s. r. o. ako postupníkom a následne táto spoločnosť ako postupca uzatvorila zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 15.12.2014 so spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a. s. ako postupníkom. Pokiaľ ide o sled pôvodných postúpení, zo samotnej žaloby je zrejmé, že v konaní sp. zn. 35Er/493/2015 bolo na Okresnom súde Galanta vedené vo veci pohľadávky voči žalovanému exekučné konanie, v ktorom bolo najprv zamietnuté poverenie a neskôr zastavené exekučné konanie. Žalobca pristúpil v žalobe k odkazu na uvedený exekučný spis práve z dôvodu, že toto konanie o zaplatenie je pokračovaním exekučného konania a súdu z vlastnej činnosti malo a mohlo byť zrejmé, že exekučné konanie bolo zastavené voči spoločnosti PRO CIVITAS, s. r. o., pričom súčasťou bol aj exekučný titul - rozhodcovský rozsudok vydaný na veriteľa PRO CIVITAS, s. r. o. Súdu v rámci konania o zaplatenie bol teda preukázaný zvyšok postúpenia od spoločnosti PRO CIVITAS, s. r. o. až na aktuálneho veriteľa, ktorým je žalobca.

4. Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379

a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 17C/29/2017 je zaplatenie 613,42 eur s príslušenstvom.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá.

8. Podstatná časť námietok odvolateľa je založená na tvrdení, že procesným postupom súdu mu bolo znemožnené uskutočňovať procesné práva mu patriace v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď nemal možnosť sa procesne v konaní brániť, nakoľko súd ho v zmysle § 157 CSP nevyzval na vyjadrenie sa k predbežnému právnomu posúdeniu veci, nevytýčil termín predbežného prejednávania sporu podľa § 168 CSP a nevytýčil vo veci pojednávanie, čím mu odňal možnosť konať pred súdom a vôbec poznať právne posúdenie veci, s ktorým sa oboznámil až na základe doručeného prekvapivého rozsudku vo veci samej.

9. Podľa § 177 ods. 2 písm. a) CSP, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2.000 eur.

10. Podľa § 297 písm. b) CSP, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur.

11. Zákon nestanovuje, čo treba rozumieť jednoduchým právnym posúdením, pričom ide o čisto subjektívny pojem. Posudzujúcim subjektom toho, čo je jednoduché právne posúdenie, je konajúci súd. Strany svojimi akokoľvek rozdielnymi a zložito sa javiacimi písomnými vyjadreniami právneho posúdenia nemôžu do konania priviesť prvok, ktorý by súd v prípade jeho presvedčenia o jednoduchosti právnej otázky presvedčil o tom, že o takúto otázku nejde. Na druhej strane splnenie druhého kritéria spočívajúceho v tom, že tvrdenia strán nie sú sporné, celkom závisí od procesných úkonov žalovaného. Nespornosť tvrdení je skôr pojmom dôležitým pre hodnotenie vykonaného dokazovania a zistenia skutkového stavu. Zavedenie tohto pojmu ako kritéria pre nenariadenie pojednávania je na hrane prípustného odchýlenia sa od zásady bezprostrednosti a ústnosti, keďže jediným možným výkladom tohto pojmu možno dospieť k záveru, že skutkové tvrdenia možno považovať za nie sporné v tom prípade, ak sa žalovaný v lehote stanovenej súdom podľa § 167 ods. 2 CSP k žalobe nevyjadril, resp. vyjadril takým spôsobom, že skutkové tvrdenia žalobcu žiadnym spôsobom nespochybnil.

12. Spravodlivým prejednaním veci je také súdne konanie, ktoré rešpektuje všetky procesné zásady a princípy, ktoré tvoria súčasť štruktúry základných ľudských práv a slobôd. Podľa nálezu Ústavného súdu SR I.ÚS 26/94, obsah práva na súdnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva na súdnu ochranu alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je potom porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba potom rozumieť závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi (strane sporu) znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

13. Preto pokiaľ súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, pričom rozhodol o veci bez nariadenia pojednávania s odkazom na § 177 ods. 2 CSP, čím si potom nemohol splniť povinnosť podľa § 181 ods. 2 CSP a informovať o rozsahu sporných a nesporných skutočností a dokazovania, týmto nesprávnym postupom zaťažil konanie vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

14. S poukazom na vyššie uvedené bolo potom nevyhnutným, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti, ako i v závislom výroku o trovách konania, s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil, keďže súd prvej inštancie svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nebolo možné napraviť v konaní pred odvolacím

súdom, a podľa § 391 ods. 1 CSP v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Po vrátení veci súd prvej inštancie preskúma, ktoré skutkové tvrdenia možno považovať za sporné a ktoré možno považovať za nesporné, pričom len v prípade, že skutkové tvrdenia bude považovať za nesporné, môže vo veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania postupom podľa § 177 ods. 2 písm. a) a § 297 písm. b) CSP. Pokiaľ dospeje k záveru, že skutkové tvrdenia sú sporné, nemôže súd vo veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, ale musí nariadiť pojednávanie, na ktorom je povinný oboznámiť strany so spornými a nespornými skutočnosťami (§ 181 ods. 2 CSP) a dať priestor stranám na to, aby podľa toho predniesli prostriedky procesného útoku a obrany. Následne súd takto uplatnené prostriedky posúdi, vykoná prípadne ďalšie dôkazy a posúdi ich v zmysle § 191 CSP a vo veci opätovne rozhodne. Súčasne rozhodne aj o trovách prvoinštančného a odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

16. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).